

stand i relation til produkter og teknologi til brug for udvikling, fremstilling, mv. af masseødelæggelsesvåben eller missiler, der kan fremføre disse våben. Derudover er Danmark med den fælles aktion internationalt forpligtet til at gennemføre lovgivning i overensstemmelse med aktionens bestemmelser. For at sikre, at danske statsborgere og personer bosat i Danmark kan retsforfølges, hvis de pågældende i strid med det foreslåede forbud i § 1 a yder teknisk bistand i udlandet, uanset om forholdet er strafbart der, hvor bistanden ydes, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kravet om dobbelt strafbarhed i straffelovens § 7 fraviges. Bestemmelsen indebærer samtidig, at bestemmelsen i straffelovens § 10, stk. 2, ikke finder anvendelse. Det betyder, at danske domstole i eventuelle sager om ydelse af teknisk bistand i udlandet ikke er bundet af det udenlandske strafmaksimum.«

5.2. Internationale instrumenter

Rådets fælles aktion vedrørende kontrol med teknisk bistand i forbindelse med visse former for militær endelig anvendelse (2000/401/FUSP) blev – samtidig med dual-use forordningen, som den fælles aktion komplementerer – vedtaget den 22. juni 2000.

Teknisk bistand er i den fælles aktions artikel 1 defineret som enhver form for teknisk assistance i forbindelse med reparation, udvikling, fremstilling, samling, prøvning, vedligeholdelse eller enhver anden form for teknisk service, og kan tage form af instruktion, oplæring, overførsel af driftskendskab eller konsulent-service. Også mundtlig bistand er omfattet.

Teknisk bistand skal efter artikel 2 underlægges kontrol, hvis bistanden ydes uden for EU af en fysisk eller juridisk person, der er bosat i EU, og hvis bistanden er bestemt til, eller yderen er klar over, at den er bestemt til, anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben, eller andre nukleare sprænglegemer, eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben. Det

bemærkes, at bestemmelsen i vidt omfang er formuleret som catch all bestemmelsen i dual-use forordningens artikel 4, stk. 1, jf. afsnit 3.1.2.

Undtaget fra kravet om kontrol er dog tilfælde, hvor

- den tekniske bistand ydes i Australien, Canada, Japan, New Zealand, Norge, Polen, Schweiz, Tjekkiet, Ungarn og USA,
- den overførte viden er frit tilgængelig eller vedrører grundforskning, eller
- bistanden er i mundtlig form og ikke vedrører produkter, der skal kontrolleres i henhold til de internationale kontrolordninger i Australien Gruppen, MTCR, NSG, Wassenaar Arrangementet, Zanger-Komitéen og konventionen om kemiske våben.

Den fælles aktion er vedtaget samtidig med og har til formål at komplementere dual-use forordningen. Aktionen må imidlertid ud fra såvel en ordlyds- som en formålsfortolkning anses for at omfatte både teknisk bistand vedrørende dual-use produkter, der skal anvendes i forbindelse med masseødelæggelsesvåben, og teknisk bistand, der relaterer sig direkte til produkter, der alene kan anvendes som masseødelæggelsesvåben og dermed ikke har nogen civile anvendelsesmuligheder, og missiler, der er specielt konstrueret eller modificeret til fremføring af masseødelæggelsesvåben. Dual-use produkter hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets område, mens »rene« masseødelæggelsesvåben og missiler, der er specielt konstrueret eller modificeret til fremføring heraf, hører under Justitsministeriets område. Full implementering af den fælles aktion forudsætter således ny lovgivning på begge ministeriers område.

Teknisk bistand vedrørende konventionelle våben eller dual-use produkter, som kan – og i det konkrete tilfælde skal – bruges til udvikling, fremstilling mv. af konventionelle våben, skal ikke i henhold til den fælles aktion underkastes kontrol.

Hverken EU eller andre internationale fora har truffet beslutning om, at der bør, endside skal, føres kontrol med teknisk bistand vedrørende våben og militært udstyr i videre omfang, end hvad der følger af den fælles aktion.

Det skal dog bemærkes, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 af 28. april 2004 vedrørende ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler hertil som nævnt i afsnit 2.3.3. blandt andet indebærer en forpligtelse for